

Energi och vägledning

Jimmy Dahlberg ställer ut måleri och skulptur på Storsjöteatern i Östersund

Den tyske fysikern Werner Heisenberg sade en gång att när han träffade Gud skulle han fråga honom varför det fanns relativitet och varför det fanns turbulens. Han väntade sig bara svar på den första frågan. Att kartlägga och förutse turbulens har länge varit ett av fysikens olösta problem, men matematikern Andrej Kolmogorov har kommit ganska nära. Det märkliga är att långt innan Kolmogorov tänkte ut sina formler och enbart genom att utgå från sin inre kaotiska turbulens skapade konstnären Vincent van Gogh en målning, *Starry Night*, som kommer nära dessa formler.

Jag tänker på detta när jag betraktar Jimmy Dahlbergs målningar och skulpturer. Hans målsättning är att frigöra och förmedla den energi som kommer tillkänna vid det skapande ögonblicket. Energi enligt den definitionen ligger nära turbulens och särskilt påtagligt är det när hans verk anknyter till norrsken. Det är en retrospektiv utställning som visar tidiga skulpturer i aluminium samt målningar från en intensiv period för tre år sedan. I den så kallade konstkuben har en interaktiv installation placerats, där solljuset speglas i skulpturer samt färglagda glasytor vilket skapar visuella effekter. Hur Dahlberg förhållit sig till matematiken är svårt att avgöra, men när ljuset ligger på finns en magisk energi i rummet.

Jag kom första gången i kontakt med Dahlbergs konst på Jamtli i början av 2010-talet. Han hade skulpturer utställda där vid ett flertal tillfällen, i anslutning till entrén och i caféet. Det var skulpturer skapade av hopvikt, bemålad aluminiumplåt som tillsammans bildade små installationer. Gruppvis placerade vid speglar interagerade de med solljus och bildade färgade reflektioner på väggarna. Sedan har jag stött på dem flera gånger på grafikutställningar i Östersund. Det är inte så långsökt som man kan tro, eftersom flera skulpturer varit skapade av plåt med screentryck, eller varit bemålade med screentryckfärg. Nu återser jag flera i Konstkuben och i en monter i teaterfoajén.

Dahlbergs skulpturer har ibland ett påtagligt självbiografiskt drag, då de är skapade av hans fars flygplatsreflektorer. Som pilot var denne väl insatt i flygsäkerhetsfrågor och uppfann en reflektor av aluminium att använda vid landningsbanorna som vägledare för flygplanens förare. Dahlberg har helt enkelt använt plåt från sådana reflektorer, men till det yttre påminner hans skulpturer snarare om gestalter, när de inte är mer abstrakta. På sätt och vis kan man alltså säga att Dahlberg arbetar vidare i faderns spår, bearbetar arvet efter denne konstnärligt. Ger skulpturerna någon form av vägledning? Han själv ger ingen hjälp till hur man ska tolka dem. De har exempelvis inga titlar.

Går man vidare från Konstkuben och teaterfoajén återfinns målningarna i själva Teatergalleriet. De är utförda på pappboard med en särskild metallfärg, populär bland street art-konstnärer. I färgskala och eruptivt uttryck kan de påminna om Bengt Lindströms verk. Det är lätt att även här göra en självbiografisk koppling, eftersom Dahlberg berättat att han tog starka intryck av Bengt Lindströms målningar när han var liten och såg dem i sin morfars samling. Fast i Dahlbergs målningar finns även stillsammare sidor och ett sökande efter harmoniska helheter.

Text och foto: Torbjörn Aronsson

Volym 2017-04-12